

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 62/24
28.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Таковић, председника већа, Весне Дамјановић и др Драгице Попеску, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Тања Јечменица, адвокат из Београда, ул. Димитрија Туцовића бр.108, против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Дејан Цоља, адвокат из Београда, ул. Светомира Николајевића бр. 13, ради развода брака и вршења родитељског права, одлучујући о жалби туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П2 500/22 од 15.3.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.2.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог-противтужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П2 500/22 од 15.3.2023. године у ставовима другом, трећем, четвртном и шестом изреке.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 500/22 од 15.3.2023. године, ставом првим изреке, разведен је брак склопљен ...2012. године пред матичарем општине Чукарица, Београд, евидентиран под текућим бројем ... за 2012 годину, између ББ рођеног ... године у ..., од оца ... и мајке ... и АА, девојачко презиме ..., рођене године у ..., од оца ... и мајке ..., а на основу одредбе чл. 41. Породичног закона Републике Србије. Ставом другим изреке, малолетна деца парничних странака ВВ рођена ...2012. године у ..., ГГ рођена ...2014. године у ... и ДД рођена ...2018. године у ..., поверена су мајци АА која ће родитељско право вршити самостално. Ставом трећим изреке, уређен је начин одржавања личних односа малолетне деце странака са оцем ББ тако што ће преузимати и враћати малолетну децу на адресу где деца живе са мајком и то: сваког другог викенда од петка увече до недеље у 20,00

часова, два радна дана током недеље у складу са договором родитеља и обавезама деце, 7 дана у континуитету за време зимског распуста, месец дана летњег распуста, сваки други државни и верски празник према Закону о државним и другим празницима у Републици Србији, дан очевог рођендана и дан очеве крсне славе. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени-противтужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце ВВ и ГГ плаћа месечно износ од по 15.000,00 динара и ДД плаћа месечно износ од 12.000,00 динара, све укупно 42.000,00 динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец почев од 27.4.2022. године па убудуће док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени, уплатом на рачун законске заступнице мајке АА код банке Поштанска Штедионица на број рачуна: ... Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужила-противтужена тражила да се обавезе тужени-противтужилац да на име издржавања малолетне деце ВВ, ГГ и ДД, плаћа разлику преко досуђеног износа од по 15.000,00 динара за мал. ВВ и ГГ и преко досуђеног износа од 12.000,00 динара за ДД па до траженог износа од по 18.000,00 динара за свако дете, и то за разлику од укупно 12.000,00 динара, сваког првог до петог у месецу за текући месец почев од 27.04.2022. године па за убудуће, док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени. Ставом шестим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог-противтужиоца, којим је тражио да се заједничка малолетна деца странака повере оцу на самостално вршење родитељског права, да се обавезе тужила-противтужена да на име издржавања мал.деце плаћа месечни износ од по 3.300,00 динара по детету, укупно 9.900,00 динара, као и да се уреди модел виђања мал.деце и мајке, као неоснован. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени-противтужилац, побијајући пресуду у ставовима другом, трећем, четвртном и шестом изреке, из свих законских разлога због којих се пресуда може побијати.

Апелациони суд је испитао ожалбену пресуду, у границама овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.72/11 са свим каснијим изменама и допунама), у вези са чланом 202. Породичног закона, па је оценио да је изјављена жалба неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка које су прописане чланом 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 202. Породичног закона, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом се неосновано указује да је приликом доношења ожалбене пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чланом 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Ово због тога што је изрека ожалбене пресуде разумљива, не противречи сама себи или разлозима пресуде, а у пресуди је наведено довољно разлога о битним чињеницама, који су јасни и непротивречни, што значи да ожалбена пресуда нема недостатке због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак дана 17.5.2012. године, у ком су добили три ћерке, мал. ВВ, рођену дана ...2012. године, мал. ГГ рођену дана ...2014. године и мал. ДД рођену дана ...2018. године. Налазом и мишљењем Градског центра за социјални рад утврђено је да малолетна деца треба да се повери мајци на самостално вршење родитељског права, при чему је Центар за социјални рад дао и мишљење о моделу одржавања личних односа мал. деце са оцем. Тужени-противтужилац ББ је рођен 1989. године и здрава је особа. Запослен је у издавачкој кући и остварује просечну зараду у износу од око 70.000,00 динара. Поседује диплому тренера у фудбалу и повремено помаже пријатељу у остваривању активности ФК „...“, али то чини без накнаде. Живи са родитељима у њиховом стану и поседује моторно возило марке “Opel”. Од непокретности поседује сувласнички удео на пословном простору у ..., у коме тужиља-противтужена обавља пословну делатност и за који плаћа кредит (месечна рата износи око 20.000,00 динара). Тужиља-противтужена је рођена 1989. године и здрава је особа. Козметичку делатност обавља у пословном простору у ..., који представља заједничку имовину парничних странака и за који отплаћује кредит у месечном износу од 12.000,00 динара. Остварује примања у месечном износу од 60.000,00 динара, али у периоду од марта до септембра она износе око 120.000,00 динара. Додатно је радно ангажована у осигуравајућем друштву где зараду остварује на проценат. Финансијску помоћ има и од родитеља повремено. Тужиља-противтужена са малолетном децом живи у стану површине 74м², власништво њених родитеља. Трошкове за мал. децу је определила у једнаком износу јер без обзира што су различитог узраста, њихови трошкови су приближно једнаки, осим за мал. ДД јер не иде у школу и не похађа часове енглеског језика. Мал. ДД и ГГ тренирају цудо, чија месечна чланарина износи по 4.000,00 динара (мал. ДД планира да упише на балет чија месечна чланарина износи такође 4.000,00 динара). Час енглеског језика за мал. ДД и ГГ износи по 1.000,00 динара недељно. Трошкови исхране за цело домаћинство износе по исказу тужиље 50.000,00 динара месечно (по детету 12.500,00 динара). Навела је да мал. ДД и ГГ користе очувану одећу од ВВ, али за сваку девојчицу купује годишње једном чизме по 8.000,00 динара и патике три пута годишње по 5.000,00 динара (хеланке, хаљине и дуксерице по 3.000,00 динара месечно, веш 700,00 динара месечно, јакна 5.000,00 годишње). Школски прибор за обе девојчице је 2.000,00 динара, а за ужину издваја по 200,00 динара дневно. За мал. ДД не плаћа боравак у вртићу и ужину у њему, док мал. ДД и ГГ не иду у боравак, па у том погледу нема трошкова за њих. Друштвене активности мал. ДД и ГГ као што су позориште, биоскопи износе око 2.000,00 динара месечно за обе, док излети износе по 5.000,00 динара годишње. Трошкови на име играоница, играчака и других садржаја за мал. ДД износе око 2.000,00 динара месечно. Трошак за одлазак на рођендане код друге деце износи од 1.500,00 до 2.000,00 динара по рођендану. Режијски трошкови парничних странака ближе су одређени у образложењу ожалбене пресуде.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право доносићи ожалбену пресуду у ставовима другом, трећем, четвртном и шестом изреке, за коју је дао довољно разлога, које прихвата и овај суд као другостепени. Наиме, одлучујући о поверавању малолетне деце једном од родитеља ради одржавања личних односа са другим родитељем, правилно је

првостепени суд закључио да је у најбољем интересу малолетних ВВ, ГГ и ДД, с обзиром на узраст, пол и емоционалне и развојне потребе, да буду поверена мајци на самостално вршење родитељског права, а да односе са оцем одржавају према моделу који је предложио Центар за социјални рад, због чега је првостепени суд правилно одлучио као у ставовима другом и трећем изреке, у смислу чланова 6. став 1, 61. став 1, 77. став 3. Породичног закона. Такође, правилно је првостепени суд полазећи од узраста мал. деце и њихових животних потреба, сходно чл. 160. Породичног закона, а према могућности туженог-противтужиоца, његовог животног стандарда, финансијских и животних прилика обавезао туженог-противтуженог да доприноси издржавању малолетне деце и то мал. ВВ и ГГ са износом од по 15.000,00 динара и мал. ДД са износом од 12.000,00 динара, док ће преостали износ до укупне висине потреба мал. деце (које је правилно појединачно утврдио на износ од по 34.000,00 динара за мал. ВВ и ГГ и 24.000,00 динара за мал. ДД) подмиривати мајка, која посебан допринос даје и кроз свакодневну бригу и старање о деци. Правилно је првостепени суд одбио противтужбени захтев туженог-противтужиоца којим је тражио да се малолетне ВВ, ГГ и ДД повере оцу на самостално вршење родитељског права, имајући у виду да из стања у спису произлази да то није у најбољем интересу малолетног детета, у смислу члана 77. и 266. Породичног закона. Имајући у виду све наведено, жалба туженог-противтужиоца је одбијена, а ожалбена пресуда је потврђена у ставовима другом, трећем, четвртм и шестом изреке.

Неосновани су жалбени наводи којима се указује да је у најбољем интересу мал.деце да буду поверена туженом-противтужиоцу на самостално вршење родитељског права јер природа и организација његовог посла омогућавају флексибилније радно време од тужиље, а и спреман је да промени место живота и прилагоди се тренутним активностима деце. Наиме, првостепени суд је ценећи све изведене доказе у складу са чланом 8. ЗПП-а правилно закључио да је најбољи интерес мал.деце ВВ, ГГ и ДД да буду поверене на самостално вршење родитељског права мајци. У конкретном случају, према стручном мишљењу органа старатељства, код оба родитеља постоји заинтересованост да самостално врше родитељско право, при чему од престанка брачне заједнице мал.деца су наставила да живе са мајком где су и до тада становала, емоционална повезаност уочена је између мајке и мал.деце, која су исказала да не би ништа мењале и да воле да иду код оца и проводе време са њим. Полазећи од чињенице да је неговање блиских односа детета са оба родитеља неповредиво и неotuђивањo дечије право признато Конвенцијом о правима детета и другом домаћом регулативом која се тиче заштите деце, правилна је одлука првостепеног суда да самосталним вршењем родитељског права од стране тужиље-противтужене није угрожен правилан развој малолетне деце. У конкретној ситуацији, иако оба родитеља показују високу мотивисаност за вршење родитељског права, у најбољем интересу мал. деце је да тужиља-противтужена (мајка) убудуће самостално врши родитељско право у односу на њих јер између ње и деце постоји емотивна блискост и приврженост мајци, при чему она не умањује улогу оца у животу деце. Осим тога због старосне доби ВВ, ГГ и ДД, међусобне повезаности, развојних и емоционалних потреба, досадашњег стабилног односа са мајком, адаптираности деце на досадашње околности, дају додатне разлоге за прихватање првостепене одлуке. Мал. деца ће лични однос са туженим-

противтужиоцем остваривати кроз редовно одржавање личних контаката, које тужиља-противтужена не спречава већ разуме развојни и емоционални животни узраст деце, па самим тим разуме и потребу за другим родитељем.

Неосновани су жалбени наводи туженог-противтужиоца којима се указује да је износ доприноса туженог у издржавању малолетне деце одређен у непримерено високом износу. Наиме, у конкретном случају, првостепени суд је, правилном применом одредбе члана 160. Породичног закона, обавезао туженог-противтужиоца да доприноси издржавању мал. деце и то износима од по 15.000,00 динара за мал. ВВ и ГГ и износом од 12.000,00 динара за мал. ДД, имајући у виду да је за издржавање мал. ВВ и ГГ потребно по 34.000,00 динара месечно, а за мал. ДД 24.000,00 динара и да тужени нема обавезу да издржава друга лица. Досуђеним износима задовољавају се основне-егзистенцијалне потребе мал.деце, док ће преостала средства за подмиривање њихових потреба обезбедити мајка, која је такође дужна да доприноси њиховом издржавању, што је и до сада чинила, како финансијским средствима, тако и свакодневном бригом и родитељским старањем.

Тakoђе, неосновани су жалбени наводи туженог-противтужиоца о погрешној примени материјалног права досуђивањем вишег износа на име издржавања деце јер утврђен износ издржавања превазилази 50% месечних примања туженог-противтужиоца. Супротно тим наводима, у конкретном случају висина издржавања није одређена у проценту већ у новцу, како се по правилу и одређује, на основу одредбе члана 161. став 1. Породичног закона. С тим у вези, то што тужени-противтужилац месечно зарађује 70.000,00 динара, не значи да његова обавеза да доприноси издржавању мал. деце треба да буде у сразмери са износом његове зараде. Супротно томе, тужени-противтужилац би био дужан да доприноси издржавању мал.деце и да је незапослен, јер је издржавање детета дужност родитеља тако што су родитељи дужни да деци обезбеде новчана средства за подмиривање њихових егзистенцијалних потреба, уз смањивање својих личних прихода.

Наводима жалбе туженог-противтужиоца да тужиља-противтужена, имајући у виду цене козметичких услуга, остварује зараду у знатно већем износу од оне коју је навела у свом исказу, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде, јер је износ којим је он обавезан да доприноси издржавању малолетне деце нижи од 1/2 утврђених месечних потреба за издржавање (за мал. ВВ и ГГ 34.000,00 динара) и нижи од 1/2 минималне суме издржавања (42.208,00 динара), што значи да свакако претежни део обавезе издржавања деце сноси мајка, која се, иако зарађује више од туженог-противтужиоца, о деци стара свакодневно.

Неосновано се жалбом оспорава и оцена изведених доказа и указује на погрешно тумачење исказа тужиље-противтужене. Ово због тога што суд одлучује које ће чињенице узети као доказане по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, у смислу члана 8. Закона о парничном поступку, а што је у конкретном случају првостепени суд правилно учинио дајући довољне и јасне разлоге у погледу

оцене исказа тужиле, а слободно судијско уверење се жалбом не може побијати.

Из наведених разлога, применом члана 390. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 202. Породичног закона, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић